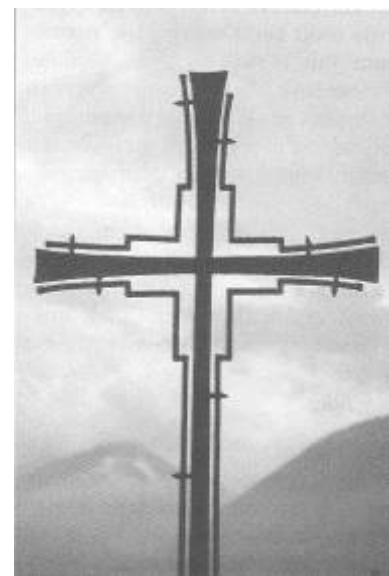

Abraháмова modlitba

„V núdzi poznáš priateľa,“ tak hovorí ľudová múdrosť, alebo „priateľ je ten kto je pri mne, keď ho najviac potrebujem.“ Hĺbka priateľstva sa meria veľkosťou lásky... Keď tieto slová hovoríme, myslíme opäť na Abraháma a jeho synovca Lóta, ktorý bol v nebezpečenstve. Boh totiž videl zlo a hriech Sodomy a Gomory a rozhodol sa, že keď tam nenájde spravodlivých zničí tieto hriešne mestá. Na tom mieste býval aj Lót so svojou rodinou. Pán Boh povedal Abrahámovi: „Abrahám, ty si môj priateľ, preto ti poviem, čo urobím so Sodomou a Gomorou. Potrestám a zničím tieto mestá.“ Abrahám sa preľakol a opýtal sa: „Keby sa našlo v Sodome päťdesiat spravodlivých, či zahubíš aj spravodlivých s bezbožnými?“ Pán odpovedal: „Ak nájdem v Sodome päťdesiat spravodlivých, odpustím kvôli nim celému mestu.“ Abrahám si uvedomil, že v Sodome nemusí byť päťdesiat spravodlivých, preto sa opýtal: „Pane, ak ich tam bude len štyridsaťpäť?“ „Ani tak nezničím mesto,“ odpovedal Pán Boh. „Možno, že ich tam bude iba štyridsať,“ povedal Abrahám. „Ani v tomto prípade mesto nezničím.“ „A keď ich tam bude len tridsať, Pane?“ „Ani tak nie,“ zaznel Boží hlas. „Ach, Pane, prosím, nehnevaj sa, ale možno v tom meste bude dvadsať ľudí, ktorí sú spravodliví a milujú Ťa.“ Pán však povedal: „Nepotrestám mesto pre tých dvadsať ľudí.“ „Pane,“ poprosil nakoniec Abrahám, „a keď sa ich tam nájde len desať?“ Počul Božiu odpoveď: „Nezahubím kvôli desiatim.“ V Sodome ale nebolo ani tých desať spravodlivých. Preto Pán poslal dvoch anjelov, aby zničili mesto, lebo hriechy ľudí v meste boli veľké. Pán však nezabudol na Abrahámovu prosbu. Anjeli povedali Lótovi: „Vstaň, vezmi svoju ženu a obe dcéry a utekaj, aby si nezhynul pre zločinnosť mesta! Neobzeraj sa za seba a nezastavuj sa nikde v okolí Jordána! Ponáhľaj sa na vrchy, aby si nezhynul!“ Keď Lót opustil s rodinou Sodomu, Pán Boh zničil mesto aj iné okolité mestá so všetkými obyvateľmi za hriechy, ktoré popáchali. Aj Lótova žena zomrela, lebo neposlúchla anjelov a obzrela sa.

Abrahám nám dáva pekný príklad ako zápasil o svojho synovca. V tomto zápase sa skrýva jeho veľká láska voči Lótovi. My vieme napomenúť, zakričať, zastať sa občas, ale zápasiť o niekoho, to nám až tak nejde. Najmä ak vieme, že ten niekto nie je tak dobrý a milý akoby sme my chceli. O čo viac by sme mali zápasiť v modlitbách o našich bratov a sestry. Veď náš dobrý Pán Boh je aj spravodlivý. Ale je i veľmi zhovievavý a milosrdný, keď nachádza spravodlivých a necháva sa nimi ovplyvniť. Preto sa hovorí vo Svätom písme, že veľa zmôže modlitba spravodlivého. Možno si ani neuvedomujeme aký dôležitý je spravodlivý človek v tomto svete. Dôležitosť spravodlivých je vo svedectve ich života a v modlitbách. Snažme sa preto i my, aby sme boli pred Bohom spravodliví. Dajme si záležať na tom, aby sme robili to, čo sa Bohu páči. Modlime sa tak ako nám to ukázal Abrahám. Modlime sa aj za tých bratov a sestry, s ktorými sa pre ich hriechy nepriatelíme. Naučme sa mať ich radi a svoju lásku prejavovať aspoň vytrvalými modlitbami za nich. Z lásky k nim zabúdajme aj na vlastné radosti a starosti a myslime na to ako im pomôcť a zachrániť ich pred hriechom a jeho dôsledkami. Buďme stále viac podobní Pánu Ježišovi, veď On bol najviac spravodlivý a kvôli nemu Boh otec sa zmilúva a odpúšťa aj nám naše hriechy a previnenia.

Ján BRŤKO

Meditácia pod krížom

Zostaň s nami, Pane,
lebo sa pripozdieva....

Odpusť nám, Kriste,
naše hrozné viny!

To ty si sa zmenil?
Alebo my sme iní?

Keď stále nevieme,
čo tvoj kríž znamená.

Iba nám obdiera
srdcia i ramená.

To, čo sa na ňom dialo,
že sa tu žitím svätí.

Nauč nás, Pane, milovať –
tak čisto ako ty!

Ktovie, ako je ostatným...

Andrea Mantegna: Premenenie Pána

Je to stará známa pravda, že sýty hladnému neverí. Myslí si, že keď je dobre jemu, tak musí byť dobre všetkým, a ľahko zabudne na potreby tých druhých. Môže sa tak stať nielen v oblasti tela, ale aj ducha. Azda si môžeme dovoliť povedať, že aj apoštoli na vrchu premenenia mali blízko k tejto chybe. Peter povedal: „Pane, dobre je nám tu. Ak chceš, urobím tu tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi“ (Mt 17, 1). Pán Ježiš však vôbec nebral do úvahy túto možnosť. Pripomenul im, že neprišli na vrch premenenia preto, aby tam zostali, ale preto, aby sa posilnili, lebo tam pod vrchom ich čakajú blížni, ktorí potrebujú ich lásku, službu aj obeť. Ak chceš nájsť Boha - pripomína sv. Augustín - zanechaj vonkajší svet a vstúp do seba. Avšak nezostávaj v sebe, ale prevyš sa. Zostávať v sebe - to je veľké nebezpečenstvo...

Žijeme v kultúre, ktorá je čoraz viac očarená rozličnými orientálnymi meditáciami a neraz sa s pohľadom pozerá na kresťanstvo a na modlitbu. Avšak nie je meditácia ako meditácia. Treba si uvedomiť jeden podstatný rozdiel: existuje meditácia, tzv. osvietenie, ktorá nás vedie do nirvány, do sladkej necitnosti voči sebe aj voči blížnemu, a existuje iná, ktorá nás vedie k citlivosti na biedu druhých a k službe tým druhým. Tá prvá nie je kresťanská, tej druhej nás učil náš Pán a iba tá môže pomôcť svetu.

Z toho vyplýva dôležitá skutočnosť: egoizmus sa dá skryť aj za modlitbu a nábožnosť. Ale každá modlitba, ktorá nevedie k blížnemu, je egoistická. A egoizmus sa dá žiť aj v skupine. Pane, dobre je nám tu... Naši nám stačia, čo nás po cudzích. Boží sluha Pavol VI. nám pripomína: Iba vtedy sme prijali evanjelium, ak nás to ženie k tomu, aby sme ho odovzdávali ďalej. Ak sa niekto o to nesnaží, znamená to, že sám ešte nevie, čo vlastní a či vôbec niečo vlastní.

Buďme vďační nášmu Pánovi, že nám dáva chvíle radosti a šťastia, v ktorých môžeme prežívať stretnutie s ním. Ale berme ich ako prípravu na službu, na činnosť. Nestavajme stánky tu na zemi. Pán nás predišiel do večnosti, aby nám pripravil príbytok. Spoloční sa. Ak budeme slúžiť, budeme mať kde bývať...

MARIÁN BUBLINEC

ODPUSTKY

1. Kto koná pobožnosť krížovej cesty pred riadne ustanovenými zastaveniami, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky. Vyžaduje sa, aby sa pohyboval od jedného zastavenia k druhému a rozjímal o umučení a smrti Pána Ježiša. Ak sa koná pobožnosť verejne, stačí, ak sa pohybuje ten, čo vedie pobožnosť.

Pri spoločnej verejnej pobožnosti sa môže použiť iba text schválený cirkevnou vrchnosťou pre verejnú pobožnosť.

Tí, čo sa pre vážnu prekážku nemôžu zúčastniť na krížovej ceste, môžu získať tie isté odpustky, a to čítaním a rozjímaním o umučení a smrti nášho Pána Ježiša aspoň nejaký čas, napríklad štvrt' hodiny.

2. Veriaci, ktorí sa v piatok v Pôstnom období pomodlí po prijímaní pred obrazom Ježiša Krista Ukrižovaného modlitbou Dobrý a prelaskavý Ježišu, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky.

Sväté omše v 2. týždni pôstneho obdobia

14.III. utorok

18.00 za pokoj duše - s katechézou pre deti

15.III. streda

18.00 Jubileum – Anna Polakovičová

17.III. piatok

18.00 + Štefan Minárik (30 dní)

18.III. sobota

18.00 + František Haleš

Upratovanie kostola č.d. 52 - 75

19.III. 3. pôstna nedeľa

8.00 + Jozef Tibenský

9.15 za farníkov

Liturgický kalendár

13.III. pondelok sv.Nikefor, mučeník, sv.Eufrázia, panna

14.III. utorok sv.Matilda, sv.Lazár, biskup

15.III. streda sv.Klement Mária Hofbauer, sv.Lujza de Marillac

16.III. štvrtok sv.Tacián, sv.Heribert

17.III. piatok sv.Patrik, biskup

18.III. sobota sv.Cyril Jeruzalemský, biskup, učiteľ Cirkvi

**Keď odstrániš uprostred seba jarmo,
kývanie prstami a reči zločinné a
ponúkneš hladnému svoj súcit, ubitú
dušu nasýtiš:
vyjde vo tme tvoje svetlo a tvoja
temnosť bude ako poludnie.**

Iz 58,9-10

Milosrdenstvo a viera

O svätom Lynasovi sa rozpráva, že pokladničku s peniazmi vyzbieranými na dobročinnosť uchovával - v chladničke! Keď mu teda istá zbožná dáma priniesla príspevok na chudobných, Lynas otvoril chladničku, vytiahol pokladničku, uložil do nej peniaze a dal ju nazad. Prekvapená dáma naširoko otvorila oči a habkavo sa ho opýtala: „Prečo ukladáte pokladničku do chladničky?“

„Je to jednoduché,“ odpovedal svätý Lynas. „Pripomínam si tým, že moja dobročinnosť a viera spolu súvisia práve tak ako chladnička a potraviny: dobročinnosť chráni vieru pred nákazou.“

Úryvok z Izaiáša ukazuje, že svätý Lynas pochopil hlbokú pravdu. Skutky milosrdenstva posilňujú vieru, a tak skutočne nakoniec najviac získava ten, kto koná. Božie prisľúbenia sú v tomto ohľade nesmierne.

Vtedy ako zora vypukne ti svetlo a uzdravenie ti náhle vyklíči: bude ťa predchádzať tvoja spravodlivosť a Pánova sláva uzavrie tvoje rady.

... vyjde vo tme tvoje svetlo a tvoja temnosť bude ako poludnie. A Pán ti dá neprestajný spočinok, jasnosťou naplní tvoju dušu...

... budeš ako polievaná záhrada a ako prameň vôd, ktorého vody nikdy nesklamú. (Iz 58,8-12)

Bohužiaľ, platí aj pravý opak. Človek, ktorý žije len pre seba a nikomu neslúži, nikomu nič nedáva, bude sám vnútorne zahŕňovať a chradnúť, tak ako zahŕňa voda v rybníku, keď nemá kam odtekať. Ak človeku chýba služba v nejakej konkrétnej podobe, nerastie ani vo viere - aj keby vykazoval na svojom duchovnom konte ktovieaké duchovné zážitky či mystické skúsenosti. Tie by totiž ani nemohli byť pravé; veď skutoční mystici boli v láske nesmierne praktickí.

Kateřina Lachmanová, "O milosrdenstve"

Pokánie ukazuje cestu k pokoju

Vstup do niečoho nového vždy prináša určitú zmenu, ktorá obyčajne slúži na objavenie nových možností a riešení. Podľa príkladu Ježiša Krista, ktorý pred svojim verejným účinkovaním odišiel na púšť, kde sa štyridsať dní a nocí postil, aj Cirkev pred slávením Veľkej Noci vstupuje do štyridsaťdňového Pôstneho obdobia. Cirkev latinského obradu koná tak v deň tzv. Popolcovej stredy, ktorá svojím osobitným charakterom pomáha výrazne oddeliť predchádzajúce liturgické obdobie a do nasledujúceho vstúpiť s radikálnym skutkom pokánia.

Na začiatku pôstneho obdobia nás Cirkev vyzýva na pokánie slovami Ježiša Krista: Kajajte sa a verte evanjeliu (Mk 1, 15). V Evanjeliu podľa Matúša je táto výzva spojená s myšlienkou priblíženia sa nebeského kráľovstva. Uveriť evanjeliu vlastne znamená prijať nebeské kráľovstvo. Pokánie je podmienkou toho, aby sme sa stali schopnými prijať Boha. Patrí to k podstate kresťanstva. Skutky apoštolov jednou vetou opisujú kresťanstvo takto: Boh aj pohanom daroval pokánie, aby mali život (Sk 11, 18) - (Direktórium2005, s. 104).

Ak raz chceme vstúpiť do nebeského kráľovstva, potrebné je prijať Ježišovu výzvu na pokánie veľmi vážne. Veriť evanjeliu neznamená len súhlasiť s ním, prijímať ho len teoreticky, ale treba konať podľa neho v každej chvíli svojho života. To je skutočné a pravé pokánie. Zmena života od zla a hriechu k pravému dobru a slobode ducha. Zákon, ktorý Boh ponúkol už prvým ľuďom v raji, nemal ich obmedzovať, ale mal im pomôcť rozvinúť do plnej krásy všetky ich schopnosti v prirodzenom poriadku a prinášať radosť. Pokánie ohlasované Ježišom nás takisto nezväzuje, ale ukazuje cestu k pokoju a radosti duše a ponúka prostriedky na ich dosiahnutie. Čo máme robiť my? Pokánie začína tým, že uznávame svoju hriešnosť. To je prvý krok. Súčasný svet žije v „ošiali nevinnosti“. Človek nevie prijať skutočnosť hriechu, ak nejestvuje kompetentné fórum, ktoré by mu ho vedelo odpustiť. Hriech, ak nemá výhľad na odpustenie, možno iba poprieť. Riešenie prináša jedine Boh, ktorý sa k nám priblížil v Ježišovi Kristovi a v ňom nám ponúka zmierenie.

Množstvo reklám v masmédiách nám neprestajne ponúka riešenia na úspech, na šťastie, na pokoj a pohodu, na rôzne istoty... Koľkým z nich však skutočne veríme? Pri troche zdravého úsudku nám je často hneď jasné, že to vôbec nie je také jednoduché, ako sa zdá. A preto hľadáme ďalej, až nakoniec, ak sa nám neťaží hľadať vytrvalo a úprimne, prideme k tomu, čo nám ponúka Boh už celé tisícročia: prirodzený a Boží zákon určený na naše skutočné dobro.

Keď spoznáваме dobro, prirodzene po ňom túžime. Môže mať tie najrôznejšie podoby. Väčšinou však dobro

nehmotné, ako radosť, pokoj, istota a iné, ak je pravé, prevyšuje svojou hodnotou hmotné dobré. Preto na jeho dosiahnutie potrebujeme vynaložiť aj väčšie úsilie. No oplatí sa to. Život s pokojom v duši a v radosnej nádeji na budúcnosť nám ponúka Boh v každej chvíli. Stačí sa postaviť pred neho v celej svojej skutočnosti a úprimne túžiť po daroch, ktoré nám ponúka. Práve preto poslal svojho Syna, aby sme sa cez neho mohli od hriechu vrátiť k Otcovi a žiť v slobode a radosť Božích detí. Prostriedkom, ktorý nám na to Cirkev ponúka, je sviatosť zmierenia s úprimnou ľútosťou nad hriechmi a rozhodným predsavzatím chrániť sa ich a konať viac dobra. Na znak tohto nášho úprimného úsilia o skutočné polepšenie života prijímame na začiatku Veľkého pôstu na čelo poznačenie popolom - symbolom pokánia. Podobne aj striedmejším užívaním jedla prejavujeme ochotu uznať nadradenosť duchovných hodnôt nad hmotnými podľa Ježišových slov na púšti:

„Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst“(Mt 4,4).

Ak toto všetko má priniesť želané ovocie pravého pokoja, radosť a slobody duše, musí to vyústiť do skutkov lásky k blížnym. Pravý pôst a pokánie totiž nikdy nemôžu prinášať nejaké „egoistické dobro“ len tomu, kto ho koná. Ani Kristus nešiel na púšť kvôli sebe samému, ale z lásky k svojmu Otcovi a k nám ľuďom.

Pokúsme sa takto ho nasledovať s novou radikálnosťou aj v tomto pôstnom období a objavíme novú radosť a slobodu pre seba i pre iných na ceste do nebeského kráľovstva.

S. Lieskovský

Strata

Život prináša okrem iného aj straty. Možno strácať nielen hodnoty viditeľné, ale aj duševné, duchovné, rukou ťažko uchopiteľné. Medzi také patrí zdravie, sloboda, nádej, láska alebo čas.

Čas môžeme zneužiť, použiť, ale aj stratiť.

Múdre je využiť ho. Ak už nie inak, tak na štúdium určite.

Aj keď je možné začať so štúdiom kedykoľvek, nieje dobré ho odkladať. Odkladanie robí totiž z ľahkej veci ťažkú a z ťažkej nemožnú. Veľmi dobre to poznajú práve študenti. Najmä pred skúškami.

Inými slovami...

Nie je pravda, ako sa hovorí, že štúdiom filozofie strácame zdravý rozum a štúdiom teológie zdravú vieru.

Ved' ani štúdiom patológie neprichádzame o zdravie alebo štúdiom cudzieho jazyka o vlastnú materčinu. Ak skutočne strácame, tak vtedy, keď neštudujeme.

„Na minútku s Maxom Kašparů – Inými slovami...“

Svet potrebuje Boha tým väčšími, čím častejšie opakuje, že ho nepotrebuje. Keď sa skutočne budeme usilovať napodobniť Krista, dáme ho spoznať aj iným. Svetové krízy sú krízy z nedostatku svätých. Boh si žiada hŕstku „svojich“ v každej ľudskej činnosti.

Francisco de Carvajal

sv. Eufrazia
13. marec

Sv. Eufrazia, panna (* asi 380 v Konstantinopole, dnes Istanbul, Turecko; + po 410 v Tebaide, Egypt) Sv. Eufrazia bola dcérou Antigonu, senátora, ktorý bol príbuzný cisára Teodózia I. (379 - 393) a mal na jeho dvore význačnú funkciu, a Eufrazie staršej. Keď Antigon zomrel, chcel cisár vydať mladú vdovu za istého svojho obľúbeného dvorana. Vdova odmietla. Aby sa vyhlala ďalšiemu cisárovmu naliehaniu, odišla aj s malou dcérou na svoje majetky v Egypte. Tu pomáhala mnohým kláštrom, svojimi štedrými darmi. Pred smrťou odovzdala všetok majetok dcére Eufrazii, ktorá sa rozhodla vstúpiť do kláštora. Neprijala cisárovu ponuku, aby sa vydala za istého dvorana. Poslala mu ten svoj majetok - a to iba preto, aby ho rozdal chudobným. Po krátkom ale cnostnom živote zomrela ako 30-ročná.

Oslobodená od všetkých hmotných starostí

Keď zomrela matka sv. Eufrazie a predtým prepísala na ňu všetky majetky, cisár dal Eufrazii napísať, že je teraz vlastníkom všetkých majetkov a pripomenul jej, že už ako dieťa ju zasnúbili istému cisárskemu dvoranovi. Ona však odpovedala:

„Vyvolila som si nebeského manžela, Krista Pána, a preto nemôžem patriť žiadnemu smrteľnému snúbencovi. Prosím iba o tú milosť, aby cisár rozdal moje majetky v Carihrade chudobným a sirotám, aby mojich otrokov prepustil na slobodu a mojím nájomcom aby odpustil všetky dlhy, aby som mohla slúžiť svojmu Bohu bez prekážky, súc zbavená všetkých pozemských starostí. Modlite sa za mňa, aby som bola verne oddaná Kristovi Pánovi.“

Och, aká šťastná duša. Vedela to najdôležitejšie v živote. Správne hodnotiť hodnoty tohoto pozemského života. Pomôž nám, Pane Ježišu, aby sme aj my vedeli správne hodnotiť všetky veci a nezabíjali svojimi starosťami o časné dobré starostlivosť o večné dobré.

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
Vo Vištuku